

◆ Співпраця

До Рівного приїжджав посол Індії

Минулого четверга до Рівного із діловим візитом завітав Надзвичайний і Повноважний посол Індії в Україні Маноджа Кумар Бхарті та заступник голови місії Гхоту Рам Міна. Вони побували у облдержадміністрації, де зустрілися із її головою Олексієм Муляренком. А потім поїхали до Рівненської торгово-промислової палати, де на них чекали підприємці області. Бо посол заявив про бажання познайомитися із економічним потенціалом краю, так би мовити, подивитися у вічі тим, із ким у майбутньому його країна вибудовуватиме співпрацю.

Високих гостей зустрів президент Рівненської торгово-промислової палати Микола Ярошук. Після слів привітання посол Індії розпочав презентацію на тему інвестиційної привабливості їхньої держави, про перспективи двосторонньої співпраці між нашими країнами і що з того може мати наша область. Його розповідь ілюструвалася слайдами, цифрами, діаграмами і була дуже переконливою. Наприклад, говорячи, що у Індії проживає понад мільярд людей, він наголосив, що 30 відсотків населення (кількість індійських багатів майже дорівнює кількості населення усієї Європи) – люди заможні і готові витратити гроші на туристичні подорожі.

– Якщо тільки 0,01 відсотка з них захоче побачити Україну, то це вже

37,5 тисяч туристів, які залишать тут, як мінімум 37,5 тис. доларів, – сказав пан Маноджа.

І виявилось, що в Україну індуси досі не їздили через складнощі із відкриттям віз. Проте вже з квітня візи для них відкривають в наших аеропортах.

Пан посол сказав, що тисячі молодих індусів хотіли б отримати вищу освіту в Україні. І в цьому аспекті можна розглядати потенціал Національного університету водного господарства та природокористування, де готують інженерів. До речі, зустріч посла із керівництвом нашого «водника» мала відбутися того дня трохи пізніше.

– Наші навчальні заклади не можуть дати вищу освіту усім бажаним, бо їх дуже багато, – сказав він. – Тож молодь їде до Європи і там витрачає кошти на навчан-

Учасники ділової зустрічі із Надзвичайним і Повноважним послом Індії в Україні.

ня, а могла б це робити у вас.

Розповідаючи, що індуси – вегетаріанці, пан посол зауважив, що в Україні можна вирощувати різні сорти бобових, які знайдуть збут в Індії. Канада, наприклад, експортує до їх країни півмільйона тонн бобових.

Також він наголосив, що товари, які у США коштують 100 доларів, у Індії можна придбати за 25.

– Якщо ви купуєте ліки в

Індії на 100 доларів, то заощаджуєте 300, бо у Європі чи Штатах вони на таку суму дорожчі. І якщо для лікування гепатиту В чи С треба заплатити за ліки 10 тис. доларів, то купуючи індійські ліки – всього тисячу. Чому не заощаджувати бюджетні кошти, купуючи якісне і дешевше? – звернувся із риторичним запитанням до присутніх індійський посол.

До речі, шановний читачу, чисельність індійської

армії складає 1,5 млн і об'єм промисловості – це велика ніша, яку б могла зайняти наша держава, постачаючи сюди свої літаки, кораблі та ремонтуючи їх.

Про те, яка потреба послу була їхати саме на Рівненщину, з'ясувалося трохи пізніше. Виявляється, у зв'язку із тим, що в Індії планують побудувати сто «розумних міст» з сучасними дорогами і розв'язками, метро, інфраструктурою і

житлом, їм потрібні натуральні природні ресурси. Індія готова купувати у нашому краю базальт, скло-вироби, дерево та вироби із нього.

Одночасно посольство Індії готове допомагати нашим підприємцям робити бізнес в їхній країні. А ще пан посол сказав, що їхня економіка потребує центрів підвищення кваліфікації, і хто за це візьметься буде з того мати неабиякий зиск.

Наші бізнесмени розпитували про індійську податкову політику та сертифікацію продукції, про майбутні індустриальні зони, де буде зведено сто «розумних міст», їх цікавили найзатребуваніші професії. З'ясувалося, що в Індії «із руками» відірвуть спеціалістів, які можуть працювати на верстаках із числовим програмним управлінням, бо у них таких фахівців немає. Мова йшла про можливість співпраці у відновній енергетиці. Позитивно зустріли присутні у залі ідею посла про проведення у Рівному фестивалю індійської культури. Приємно, що частина наших підприємців на пряму без перекладача спілкувалися із паном послом.

Ліда ПОЛЬОВА